

Ochrona dzieci w duszpasterstwie parafialnym.

„Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im; do takich bowiem należy królestwo Boże”. (Mk 10,14)

W parafii p.w. św. Stanisława, Biskupa i Męczennika w Jelczu-Laskowicach, ul. Wincentego Witosa 47, 55-220 Jelcz-Laskowice, Archidiecezja Wrocławska, zostały przyjęte standardy ochrony dzieci w duszpasterstwie parafialnym.

Niniejszy dokument stanowi realizację obowiązku prawnego dotyczącego wprowadzenia we wszystkich instytucjach, w których przebywają dzieci, standardów ich ochrony przed krzywdzeniem (ustawa z dnia 28 lipca 2023 roku o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw – Dz.U. 2023 poz. 1606).

Kościół przyjmuje i wdraża w swoich placówkach zasady ochrony dzieci przed przemocą. To zaangażowanie nie jest przypadkowe. Przez nie Kościół realizuje misję powierzoną mu przez Pana Jezusa, aby nie zginęło żadne z tych najmniejszych (Mt 18,10). W oparciu o tę ewangeliczną misję uznaje, że dobro dziecka jest najważniejsze. Ludzie Kościoła przyjmują nie tylko ustawę, lecz przede wszystkim moralną odpowiedzialność za ochronę i promowanie dobra wszystkich dzieci oraz zobowiązują się dołożyć wszelkich starań, aby zapewnić bezpieczne środowisko, w którym dzieci są szanowane i doceniane. Niedopuszczalne jest bowiem stosowanie przez kogokolwiek wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie.

Parafia jako podstawowa komórka instytucjonalna Kościoła, wyróżnia się takimi obszarami działania, jak: nabożeństwa, sprawowanie sakramentów i sakramentaliów. W parafii żywa wspólnota to okazja do wglądu m.in. w sytuację rodzinną, materialną parafian, również w kontekście zauważenia krzywdy i przemocy, a co za tym idzie dają możliwość podjęcia odpowiednich kroków zapobiegawczych lub interwencji.

Wywiązując się z wymogów prawnych, a nade wszystko z wymogów moralnych płynących z ewangelicznej misji Kościoła w naszej parafii przyjmujemy następujące **STANDARDY OCHRONY DZIECI** [zwane dalej *Standardami*], których podstawowym celem jest zapewnienie bezpieczeństwa małoletnim [w rozumieniu niniejszych *Standardów* małoletnim jest osoba, która nie ukończyła osiemnastego roku życia], dbałość o ich dobro, uwzględnianie ich potrzeb i podejmowanie działań w ich jak najlepszym interesie. Wchodzą one w życie w dniu podpisania przez księdza proboszcza.

SŁOWNICZEK.

Osoby, oraz organizacja posługi w Kościele.

biskup – arcybiskup archidiecezji wrocławskiej lub biskup pomocniczy

proboszcz – mianowany przez biskupa duszpasterz i zarządca parafii.

personel kościelny – duchowny, osoba zakonna lub inna osoba zatrudniona przez Kościół na podstawie umowy, podwykonawstwa.

wolontariusz – osoba, która na rzecz innych osób lub danej grupy społecznej, dobrowolnie i bezpłatnie świadczy pracę wykraczającą poza związki rodzinno-

koleżeńsko-przyjacielskie. Określenie „bezpłatna” nie oznacza „bezinteresowna”, lecz „bez wynagrodzenia materialnego”.

osoba świecka – członek Kościoła katolickiego i personel Kościoła inny niż biskupi, księża, diakoni i osoby zakonne.

organizator wyjazdu – osoba/podmiot uprawniony do organizacji wyjazdu dzieci – parafie, wspólnoty religijne, szkoły i placówki, przedsiębiorcy podlegający ustawie o usługach turystycznych, osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki nieposiadające osobowości prawnej.

delegat biskupa ds. ochrony dzieci i młodzieży – osoba działająca z wyraźnego polecenia Biskupa Ordynariusza, przyjmująca zgłoszenia o nadużyciach seksualnych osób duchownych względem osób małoletnich; pomaga poszkodowanym w uzyskaniu niezbędnej pomocy psychologicznej, prawnej i duszpasterskiej oraz przeprowadza dochodzenie wstępne w danej sprawie.

duszpasterz osób skrzywdzonych – kapłan mający za zadanie wspierać osoby pokrzywdzone, ich najbliższych oraz środowiska dotknięte przestępstwem wykorzystania seksualnego małoletnich ze strony duchownych.

osoba odpowiedzialna za interwencję – zarządca placówki (w parafii jest to proboszcz) odpowiedzialny za podejmowanie interwencji w przypadku zaistnienia przemocy.

duszpasterstwo pozaparafialne – duszpasterstwa, wspólnoty, grupy gromadzące młodych ludzi (młodzież licealna, studenci, młodzi dorośli), w tym wolontariaty, wakacyjne spotkania młodych (organizowane przez zakony, zgromadzenia zakonne, wspólnoty), festiwale młodzieżowe, rekolekcje wyjazdowe, wspólnoty różnych stanów, pielgrzymki piesze, pielgrzymki autokarowe, środowiska harcerskie. To dzieła, które mogą działać przy parafiach, ale mają struktury pozaparafialne.

duszpasterstwo, w tym duszpasterstwo parafialne – obejmuje celebrowanie liturgii, zapewnienie porad i wsparcia duchowego, edukację, poradnictwo, opiekę medyczną i pomoc w potrzebie.

Osoby – podstawowe definicje:

dziecko – osoba poniżej 18. roku życia.

małoletni – w rozumieniu polskiego prawa cywilnego osoba, która nie ukończyła 18 lat lub nie zawarła małżeństwa.

nieletni – w rozumieniu prawa karnego osoba, która w momencie popełnienia czynu zabronionego nie ukończyła 17. roku życia.

opiekun – osoba sprawująca pieczę nad dzieckiem, uprawniona do reprezentacji dziecka oraz posiadająca władzę prawną do dbania o interesy osobiste i majątkowe innej osoby (rodzic, rodzic zastępczy lub osoba uprawniona przez rodzica).

osoba dorosła bezbronna zgodnie z art. 1 ust. 2 b *Vos Estis Lux Mundi* – każda osoba znajdująca się w stanie niepełnosprawności, upośledzeniu fizycznym lub psychicznym albo pozbawiona wolności osobistej, która w rzeczywistości, nawet sporadycznie, ogranicza ich zdolność zrozumienia, chęci lub przeciwstawienia się przestępstwu w inny sposób.

dane osobowe – wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania żyjącej osoby fizycznej, a także poszczególne informacje, które w połączeniu ze sobą mogą prowadzić do zidentyfikowania tożsamości danej osoby. Przykładowe dane osobowe: imię i nazwisko, adres zamieszkania, adres e-mail z imieniem i nazwiskiem, numer dowodu tożsamości, dane o lokalizacji, adres IP, dane przechowywane przez szpital lub lekarza, które mogą jednoznacznie wskazywać tożsamość danej osoby.

Różne formy przemocy:

Krzywdzenie dziecka – popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie.

Przemoc fizyczna – wszelkiego rodzaju działanie wobec dziecka, które powoduje urazy na jego ciele, bicie, szarpanie, popychanie itp.

Przemoc emocjonalna – naruszenie godności osobistej, wyrządzanie szkody psychicznej poprzez wyzywanie, emocjonalne odrzucenie, zastraszanie, nieposzanowanie potrzeb, nadmierne wymagania w stosunku do wieku i możliwości psychofizycznych dziecka.

Wykorzystywanie seksualne – obejmuje każde zachowanie osoby, które prowadzi do seksualnego zaspokojenia kosztem dziecka. Odnosi się do zachowań z kontaktem fizycznym (np. dotykanie dziecka, współżycie z dzieckiem) oraz zachowań bez kontaktu fizycznego (np. pokazywanie dziecku materiałów pornograficznych, podglądanie, itp.)

Zaniedbanie – brak zaspokojenia podstawowych potrzeb dziecka, zarówno fizycznych jak i psychicznych.

przemoc rówieśnicza (agresja rówieśnicza, *bullying*) – występuje, gdy dziecko doświadcza różnych form przemocy ze strony rówieśników, bezpośrednio lub z użyciem technologii komunikacyjnych. Ma miejsce wtedy, gdy działanie ma na celu wyrządzenie komuś przykrości lub krzywdy (intencjonalność), ma charakter systematyczny (powtarzalność), a ofiara jest słabsza od sprawcy bądź grupy sprawców. Obejmuje przemoc werbalną (np. przezywanie, dogadywanie, ośmieszanie), relacyjną (np. wykluczenie z grupy, ignorowanie, nastawianie innych przeciwko osobie), fizyczną (np. pobicie, kopanie, popychanie, szarpanie), materialną (np. kradzież, niszczenie przedmiotów) oraz elektroniczną (złośliwy SMS lub e-mail, wpis w mediach społecznościowych, umieszczanie w Internecie zdjęć lub filmów ośmieszających ofiarę), a także przemoc podczas randki ze strony chłopaka/dziewczyny.

Osoby dramatu:

oskarżony – osoba, której postawiono zarzuty karne.

osoba pokrzywdzona – osoba fizyczna lub prawna, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przestępstwo (art. 49 §1 k.p.k.).

osoby pokrzywdzone przemocą w rodzinie – osoby najbliższe, inne osoby pozostające w stałym lub przemijającym stosunku zależności od osoby stosującej przemoc (art. 115 §11 Ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie).

pozwany – osoba, na którą złożono skargę.

przestępca seksualny – osoba, która przyznała się do wykorzystania seksualnego lub której odpowiedzialność za wykorzystanie została orzeczona przez właściwy sąd i/lub procedurę kościelną.

skarżący – każda osoba składająca skargę, która może zawierać zarzut, podejrzenie, obawę lub zgłoszenie naruszenia prawa.

STANDARD 1.

Stworzenie i zachowanie bezpiecznego środowiska w parafii.

1. Polityka ochrony małoletnich w parafii dotyczy szczegółowych zasad ich bezpieczeństwa i sposobów ochrony, czyli:
 - rekrutacji personelu i osób zaangażowanych duszpastersko w parafii;
 - bezpiecznych relacji pomiędzy dorosłymi zatrudnionymi i pomagającymi duszpastersko w parafii a małoletnimi;
 - bezpiecznych relacji pomiędzy małoletnimi;
 - bezpiecznego korzystania z Internetu i mediów elektronicznych;
 - zasady ochrony wizerunku i danych osobowych;
 - sposobu reagowania w parafii na przypadki podejrzenia, że małoletni doświadcza przemocy fizycznej, psychicznej czy seksualnej i zasad prowadzenia księgi interwencji [por. Standard 2];
 - pomocy osobom pokrzywdzonym.
2. *Standardy* zatwierdzone i podpisane przez proboszcza/administradora parafii są dostępne w parafii i podane do publicznej wiadomości.
3. Parafia posiada księgę interwencji, w której będą dokumentowane (w formie notatek służbowych) wszelkie podjęte działania dotyczące ochrony oraz interwencji i pomocy.

Notatką z księgi interwencji sformułowaną według wytycznych posługujemy się np. przy zgłoszeniu sprawy do odpowiednich organów państwowych i kościelnych (np. MOPS, prokuratura, kościelny delegat ds. ochrony dzieci i młodzieży).

STANDARD 2.

Weryfikacja Osób, Delegowanie i Edukacja.

Do obowiązków proboszcza należy:

1. Wdrażanie w życie *Standardów* ochrony przed przemocą. Za niezastosowanie się do *Standardów* w parafii odpowiedzialność personalnie ponosi proboszcz parafii, również wobec prawa. Poza odpowiedzialnością za ogół standardów proboszcz, jego współpracownicy i inne osoby mają obowiązki i zadania personalne.
2. Każda osoba zaangażowana w parafii i mająca kontakt z dziećmi w obszarze związanym z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez dzieci, lub z opieką nad dziećmi **ma obowiązek dostarczenia proboszczowi na jego**

wniosek informacji z Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym (<https://arch-bip.ms.gov.pl/pl/rejestry-i-ewidencje/rejestr-sprawcow-przestepstw-na-tle-seksualnym/>). Proboszcz może **pobrać je osobiście przez stronę internetową Ministerstwa Sprawiedliwości**. Dotyczy to również osób mających krótkotrwały kontakt z dziećmi na terenie parafii. Dokument zawierający informacje z ww. rejestru proboszcz parafii **przechowuje w wersji papierowej w archiwum parafialnym**.

3. Dodatkowo, przed nawiązaniem stosunku pracy lub przed dopuszczeniem osoby do działalności (np. wolontariackiej) związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez dzieci, lub z opieką nad nimi **proboszcz ma obowiązek uzyskania od tej osoby informacji z Krajowego Rejestru Karnego** w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX k.k. (przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu) i XXV k.k. (przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajowości) oraz w zakresie art. 189a k.k. (handel ludźmi), art. 207 k.k. (znęcanie się nad osobą najbliższą lub pozostającą w stosunku zależności) oraz przestępstw z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.
4. Jeżeli osoba, z którą proboszcz chce nawiązać stosunek pracy lub dopuścić taką osobę do powyższej działalności, posiada **obywatelstwo innego państwa niż Rzeczpospolita Polska**, taka osoba musi:
 - przedłożyć proboszczowi **informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa**.
 - Ponadto, taka osoba musi złożyć proboszczowi **oświadczenie o państwie lub państwach, w których zamieszkiwała w ciągu ostatnich 20 lat**, innych niż Rzeczpospolita Polska i państwo obywatelstwa, oraz jednocześnie przedłożyć proboszczowi informację z rejestrów karnych tych państw.
 - Jeżeli prawo powyższego państwa lub państw nie przewiduje wydawanie informacji do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi, przedkłada się informację z rejestru karnego tego państwa.
 - W przypadku gdy prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja, nie przewiduje jej sporządzenia lub w danym państwie nie prowadzi się rejestru karnego, taka osoba składa proboszczowi oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie była prawomocnie skazana w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV k.k., w art. 189a i art. 207 k.k. oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.
 - Ponadto taka osoba **oświadcza, że wobec niej nie wydano innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściła się takich czynów zabronionych**, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych,

rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi. Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

5. **Oryginały wyżej wymienionych zaświadczeń i oświadczeń należy przechowywać w archiwum parafialnym w formie papierowej.**

6. Każda osoba, która na zlecenie proboszcza ma kontakt z dziećmi w obszarze związanym z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez dzieci, lub z opieką nad dziećmi, musi podpisać **oświadczenie o respektowaniu Standardów**. Oświadczenia te przechowuje się w **archiwum parafialnym**.

7. Jeżeli parafia zatrudnia **firmy z zewnątrz** lub udostępnia im pomieszczenia, **właściciel firmy musi:**

- **przedstawić proboszczowi oświadczenie o sprawdzeniu swoich pracowników**, którzy wejdą na teren parafii i będą mogli mieć kontakt z dziećmi, w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym.
- Wskazane jest również, aby te osoby lub zarządcę podmiotu zewnętrznego zapoznać ze *Standardami*, a także przyjąć od nich **oświadczenie o respektowaniu Standardów**.
- **Oświadczenia te przechowuje się w archiwum parafialnym.**

Obowiązki duszpasterzy dzieci:

1. Czuwać nad własną dojrzałością emocjonalną, psychiczną, duchową.
2. Starać się o dobór żywo wierzących, rzetelnych, zweryfikowanych i odpowiednio przeszkolonych osób do pełnienia funkcji animatorów, wychowawców itd.
3. Wspierać dzieci w ich rozwoju ku dojrzałości.
4. Dbać o respektowanie zasad kultury (wobec dzieci i między nimi).
5. Czuwać nad równym traktowaniem wszystkich dzieci, z uwzględnieniem ich szczególnych potrzeb i osobistych uwarunkowań.
6. Dbać o przestrzeganie prawa do nienaruszalności cielesnej i prywatności.
7. Organizować działania duszpasterskie w miejscach bezpiecznych.
8. Utrzymywać możliwie żywy i transparentny kontakt z rodzicami dzieci.
9. Dbać o przestrzeganie zasad prywatności i ochrony wizerunku oraz danych osobowych małoletnich.

STANDARD 3.

Sposób reagowania na oskarżenia lub niewłaściwe zachowania.

1. W przypadkach przemocy fizycznej, psychicznej bądź seksualnej, gdy sprawcą jest osoba dorosła lub małoletni, należy zgłosić ten fakt zgodnie z

prawem do organów ścigania lub/oraz do delegata właściwej instytucji kościelnej.

2. Jeżeli sprawa dotyczy osoby duchownej oskarżonej o niewłaściwe zachowanie wobec małoletniego, należy stosować się do obowiązujących w Archidiecezji Wrocławskiej *Wytycznych dotyczących ochrony dzieci i młodzieży w Archidiecezji Wrocławskiej* z dnia 1 czerwca 2019 r.
3. Gdy sprawa dotyczy niewłaściwego zachowania osób świeckich zatrudnionych w parafii bądź wolontariuszy, sprawę należy zbadać i podjąć adekwatne kroki w zależności od tego, czego dotyczyło to zachowanie. Każdorazowo należy podjąć z tą osobą rozmowę i jeśli zajdzie taka potrzeba, to okresowo lub stale wycofać ją z pracy duszpasterskiej.
4. Jeśli niewłaściwe zachowanie dotyczy dziecka, należy o tym zawiadomić jego rodziców i wraz z nimi podjąć odpowiednie działania.
5. Jeśli sprawa dotyczy niewłaściwych zachowań dzieci wobec siebie nawzajem, należy niezwłocznie zawiadomić rodziców dzieci i wraz z nimi podjąć odpowiednie działania.
6. Każda informacja o niewłaściwym zachowaniu powinna być traktowana poważnie, gdyż jest działaniem prewencyjnym.
7. Jeśli jakakolwiek osoba dorosła zaangażowana w pracę duszpasterską w parafii dowie się od dziecka, że doświadcza ono przemocy, automatycznie ma obowiązek zastosowania się do art. 304 k.p.k. mówiącego o tym, że każdy, kto dowie się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu, ma społeczny obowiązek zawiadomić o tym prokuratora lub policję.

STANDARD 4.

Pomoc osobom skrzywdzonym.

1. Każda osoba, która mówi o doświadczanej przez siebie krzywdzie, winna zostać przyjęta z szacunkiem i uważnie wysłuchana.
2. Pomoc osobie skrzywdzonej należy organizować w porozumieniu z diecezjalnym duszpasterzem osób skrzywdzonych w diecezji.
3. Osoba skrzywdzona powinna otrzymać informację o możliwych formach pomocy, z której może skorzystać na terenie parafii lub poza nią.
4. Troska duszpasterska wobec osoby skrzywdzonej i jej bliskich polega przede wszystkim na życzliwym wysłuchaniu i pomocy w odbudowaniu jej więzi z Bogiem i zaufania do Kościoła i jest podejmowana w porozumieniu z diecezjalnym duszpasterzem ds. pomocy duchowej osobom skrzywdzonym.
5. Jeśli osobą skrzywdzoną jest dziecko, pomoc powinna otrzymać również jego rodzina.
6. Jeśli zgłoszenie dotyczy przestępstwa określonego w prawie karnym i/lub kanonicznym, osoba przyjmująca zgłoszenie postępuje zgodnie z

procedurami określonymi przez prawo świeckie i zawartymi w Wytycznych KEP.

7. Jeśli zgłoszenie dotyczy innej krzywdy czy niewłaściwego zachowania, osoba zgłaszająca otrzymuje informację o podjętych w sprawie krokach.
8. Wszelkie działania i uzyskane informacje objęte są zasadą poufności, ale osoby skrzywdzonej nie wolno zobowiązywać do zachowania tajemnicy.

STANDARD 5.

Sposób postępowania z oskarżonymi o wykorzystanie seksualne i przemoc.

1. Do parafii mogą należeć osoby, które są oskarżone o różne przestępstwa bądź mają wyrok w zawieszeniu lub też wróciły do środowiska po odbytych wyroku. **Nie mogą** one pracować z dziećmi, natomiast powinny zostać objęte pomocą duszpasterską.
2. W sytuacji, gdy oskarżonym jest dziecko, należy współpracować z jego rodzicami lub opiekunami prawnymi w takim zakresie, w jakim jest to możliwe i potrzebne. Ich również dobrze jest otoczyć opieką duszpasterską.
3. Gdy osobą podejrzaną lub oskarżoną o przemoc fizyczną, psychiczną lub seksualną wobec małoletniego jest pracownik lub wolontariusz parafialny, należy odsunąć taką osobę od podejmowanej pracy związanej z kontaktem z małoletnimi na czas wyjaśnienia sprawy lub do czasu decyzji prokuratury oraz objąć ją opieką duszpasterską.
4. W procesie wyjaśnienia sprawy oraz w podawaniu informacji należy również zadbać o zachowanie ochrony dobrego imienia domniemanego sprawcy.
5. W przypadku zaistnienia fałszywego oskarżenia, jeśli zarzuty nie zostaną potwierdzone, a oskarżenie znane było osobom postronnym, należy przekazać im informację o niewinności oskarżonego w formie komunikatu biskupa miejsca lub delegata.

STANDARD 6.

Zasady chroniące małoletnich w obszarze parafialnym.

- Dzieci powinny zawsze pozostawać pod opieką osoby dorosłej lub przynajmniej za wiedzą i aprobatą rodzica lub opiekuna.
- Wszystkie spotkania z dziećmi na terenie parafii powinny być organizowane w miejscach oficjalnych, ogólnodostępnych, bezpiecznych i przygotowanych odpowiednio do przedsięwziętej aktywności.
- Nie można przebywać z dzieckiem sam na sam w warunkach odizolowanych. Jeżeli dobro dziecka wymaga indywidualnego spotkania, nie może się ono odbywać w sekrecie (zalecane powiadomienie rodziców lub przełożonego) i w odpowiednich warunkach.

- Indywidualnych spotkań z dziećmi nie wolno w nieroztropny sposób mnożyć ani przedłużać. Spotkania takie nie powinny odbywać się w późnych godzinach wieczornych (wieczorem lub nocą).
- Dzieci nie mogą przebywać w parafialnych pomieszczeniach mieszkalnych bez opieki rodzica lub opiekuna prawnego.
- Podczas pełnienia funkcji wychowawczych opiekunowie nie mogą pozostawać pod wpływem alkoholu lub innych substancji psychoaktywnych.
- Małoletni na terenie parafii nie mogą przebywać pod wyłączną opieką innego małoletniego, chyba że inaczej stanowią regulaminy religijnych ruchów duszpasterstwa pozaparafialnego, np. Ruchu Światło-Życie, KSM, w tym wypadku stosuje się standardy opracowane przez te grupy. Osoby te powinny być odpowiednio uformowane, przygotowane i pełnić posługę pod okiem dorosłych.
- Nie należy przewozić dzieci prywatnymi samochodami, zwłaszcza w pojedynkę, bez wiedzy i wyraźnej zgody rodziców lub opiekunów prawnych.
- Nie wolno dotykać dzieci wbrew ich woli ani w sposób nieadekwatny do relacji duszpasterskich lub wychowawczych.

Wycieczki, pielgrzymki i rekreacja

- Obowiązują zasady przyjęte w Instrukcji *Wytyczne dotyczące ochrony dzieci i młodzieży w Archidiecezji Wrocławskiej* z dnia 1 czerwca 2019r.

Media i Internet

- Dzieciom nie wolno robić zdjęć lub filmować bez wyraźnej zgody rodziców lub opiekunów.
- Nie wolno upubliczniać zdjęć, filmów z udziałem dzieci bez pisemnej zgody ich rodziców lub opiekunów, z wyjątkiem zdjęć dużych grup w miejscach publicznych w związku z informowaniem o wydarzeniach.
- Obowiązują zasady przyjęte w Instrukcji *Wytyczne dotyczące ochrony dzieci i młodzieży w Archidiecezji Wrocławskiej* z dnia 1 czerwca 2019r.

STANDARD 7.

Zapewnienie jakości i ciągłości działań w zakresie prewencji.

Pracownicy i wolontariusze pełniący funkcje wychowawcze lub formacyjne muszą być zaznajomieni ze Standardami obowiązujących w parafii. Powinni także posiadać zaktualizowaną wiedzę dotyczącą:

- rodzajów przemocy (fizycznej, psychicznej i seksualnej);
- rozpoznawania oznak przemocy (w tym wykorzystania seksualnego);
- strategii działania sprawców przemocy (w tym przemocy seksualnej);
- prowadzenia rozmowy na temat doznanej krzywdy;
- zagrożeń i ochrony przed szkodliwymi treściami w Internecie.

Dokument zawierający obowiązujące w parafii Standardy należy aktualizować co dwa lata. Ewaluacja dokumentu dokonywana jest przez proboszcza/administradora parafii.

Jelcz-Laskowice, 14.08.2024 r. Ks. Marek Hula – Proboszcz parafii.

Osoba do kontaktu w parafii: Ks. Marek Hula – Proboszcz. tel. 71-318-15-55.